

FERGETEGES FARSANGUNK VOLT

Háromszor is felidéztük ezt a télvégi népszokást, pedig idén rövid volt a farsang. Február 2-án Berekböszörménybe hívtak bennünket, tavaly ugyanis részesei voltak a jóhangulatú jelmezbálnak nálunk. Zeneszóra vonultunk be és megtapsoltak, pedig még civilben jelentünk meg. A böszörményiek nagyon ötletes, időszerű műsort adtak elő. Múltat idéző Téli esték címmel rendeztek összejövetelt. A helybeli asszonyoktól megszokott süteményözön, finom innivalók, remek zene, érdekes jelenetek, ismerkedés és társastánc tette emlékezetessé a rendezvényt. Mi is felléptünk, jelmezeseink tetszést arattak. Köszönjük a szíves vendéglátást. Egy hét múlva Keresztesre szolt a meghívó. Dani Béla képviselő úr – a Karnevál herceg – celebrálta a műsort. Volt dolga elég, hisz a színes kavalkád bemutatása nem kis leleményességet igényelt. A böszörményi és a keresztesi résztvevők hálás tapsa kísérte a jelmezéseket. Ecsedi Imre találó zeneszámai jó felvezetők voltak. Mennyi ötlet, mennyi munka, micsoda kitartás kell a szerepléshez! Ha látták volna azt az izgalmat, ügybuzgalmat, amely a résztvevők aprajánagyját jellemezte! Hála Istennek, a mi közönségünk vevő a régi szokások megidézésére. Van humorérzékük, díjazzák a groteszk, a tündéri, az ironikus, a mesebeli jeleneteket. Ez jó orvosság a melankólia és a depresszió ellen. Magamról tudom, nekem elhihetik. Most is – hát miért ne pont most – előzőnlötte szervezetemet a vírus. Tele gyógyszerrel, lebegve az öntudat határán – ez volt a túlélés. Jöttek a böszörményi jelmezések. Az árus cigányasszony, aki el tudta adni a női alsót Bécinek, Altor, a terrorista, Ica, a Duracell reklámozó, a néger, aki feketével kínált minket, pedig neki a külföldi jövedelméből csak 5 % jutott. Köszönjük a találó gondolatokat és jelmezeket. És most, jönnek a helybeliek! Karnevál hercegnő rukkolt elő, hogy meghódítsa Karnevál herceget. Árgyelánné Pirike próbálta meg, a herceg nem ellenkezett. Hajdú Erzsike, a pincér kínálta portékájával vendégeit. Mély, fekete csipkés gyászban Kiss Zsuzsa a víg özvegyet jeleníti meg. A mese világából Piroska, Noémi unokám, és a nagymama, azaz én sétálunk

be. A Kampókezű, a Karib-tenger kalóza – Nagy Attila tartotta rettegésben a nagyérdeműt. Rendet fog tenni a serif, Fórián Gyuszika unokám. Hát te meg ki vagy? Nem igaz, hogy nem ismerem meg csapatom tagjait! Hallgat a delikvens, én meg bosszankodom. Ő egy majom a dzsungelből, de hogy így tud rejtőzködni Oláhné Jucika, az szenzáció! Vesszőseprűjén a bibircsók boszorkány repül be. Amit Béci bemutatott, ahogy provokálta őt, ahogy Altor is cukkolta a vénasszonyt, az sziporkázó volt. Enikő lányom berúgta a seprűt, „körbepült” és találóan felelt meg a kihívóknak. Vér vízzé nem válik – jutott eszembe a produkció közben. Valahol csak meglátszik, hogy mi Dajka Margit rokonai vagyunk. Hát ez a szép bohóc turbán, meg csinos overáll vajon kit takar? Űdítőként hat vidám jelmeze, kecses mozgása. Na ne már Marika, hát te vagy? Ez az igazi, amikor a vendég is kreatív. No, ez a pocakos, napszemüveges, úri kinézetű pasas, vállán panyókára vetve a zakója – nagyon emlékeztet valakire! Igen, igen! Don Corleone, a Keresztapa! Jajj!! Szerencse, hogy tudjuk, Feketéné Éva, hogy te szelvidebb vagy nála. Lakodalom van a mi utcánkba – csendül fel a dallam és vonul be a vőfély, fején szalmakalap, derekán rózsáskendő, mögötte a cigánypár, a menyasszony és a vőlegény. A vőfély csendet parancsol szalagos botjával, rigmusával elindítja a menyasszonytáncot. Eladó a menyasszony! Sorra áll fel a vendégsereg és a Fehér Mályva javára a takaros gyékénykosárba bedobja a felajánlását. A táncparkett megtelik a lakodalmos zenére csárdást járó párokkal. Sziporkázó volt a Marozsán Gyuzsi ötlete, amit betegsége miatt Fekete Simon valósított meg. És ki volt az új pár? A menyasszony Oláhné Magdi, a vőlegény Máriné Eta. Minden szereplő saját ötlete alapján lépett fel, a cigányruhát most is Lupó Irén biztosította. Köszönjük. Már azt hittük, vége van a bemutatkozásnak, erre megjelennek a lépcsőn ledér jelmezeikben a fiatal pedagógusok. Mivel én semmibe se voltam beavatva – szerintük lelöttem a poént. Azóta se értem, miért. Nos, Tisztelt Olvasóim, ami ezután következett az maga a CSODA! Igen, így

nagybetűvel! Megszólalt a szerájmuzsika és kezdetét vette a háremhölgyek tánca. Kört alkottak, középen a 6 éves Jázmin lejtette a táncot. A háremhölgyek a keleti zene ritmusára riszálták természetes csípőiket, mozgatták karjaikat, lengették kendőiket, forogtak, guggoltak. Szájtátva bámultam őket, ebben nem voltam egyedül. Hogy mikor tanulták meg egyszerre lendíteni a karjaikat, az rejtély marad a nézők számára. És mikor, hogyan készítették jelmezeiket?! Mert a mintás török bugyogó, a flitteres melltartó, díszes hajpánt, a fülönfüggők, a muszlin sálak mind mind hitelesen erősítették a háremtánc hangulatát. Gratulálok Németh Ernőné óvodavezetőnek, munkatársai Horváthné Tóth Ibolya, Hegyi Gyuláné és Tóth Istvánné által nyújtott produkcióhoz, valamint Nagy Zoltánné igazgatónőnek, tanítónő, Nagyné Jankó Judit és Fórián Gyuláné szerepléséhez. Köszönöm, hogy lehetővé teszik egyesületünkben végzett munkájukat. Balázsiné Emese produkcióját is díjazom. Büszke vagyok a gyermekek teljesítményére, ők is mindig jól érzik magukat rendezvényeinken. Gyertek mindig lurkók; Attila, Judit, Gyuszika, Noémi, Milán, Zoli, veletek teljes az életünk.

És most már szóljon a zene! Nagyon vidámak voltunk, a böszörményiek is jó hangulatban táncoltak. Tisztelettel köszönjük vendégeink támogatását, ezzel hozzájárultak költségeinkhez. Köszönjük Boros Beáta igazgatónőnek, hogy biztosította a feltételeket a nyugodt szórakozáshoz! Minden tagunknak hálás vagyok, akik jelmezekkel is, vagy enni és innivalóval hangulatossá tették az estét. Február 13-án a Református Gondviselés Házába vittük el ezt a jó hangulatot. Csorba Ildikó kultúrmenedzser kérésére végre ide is eljutottunk. Csak néztek a lakók, mi sült ki ebből a sok gyanús öltözékből. Dani Béla most is feltalálta magát: „Ahogy látják, a Fehér Mályva belőlem is bohócot csinált!” Jelmezeseinket bemutatta, „eladta” a jeleneteket, hangulatot varázsolt ezen a zord téli estén. Szívesen fogadták műsorunkat, tetszettek a produkciók, a finom farsangi fánk elfogyasztása után dalra fakadtunk, beszélgettünk. Most már a Város Hetére készülünk, meg a népzenei versenyekre. Reméljük lesz erőnk és jó kedvünk további feladataink teljesítéséhez.